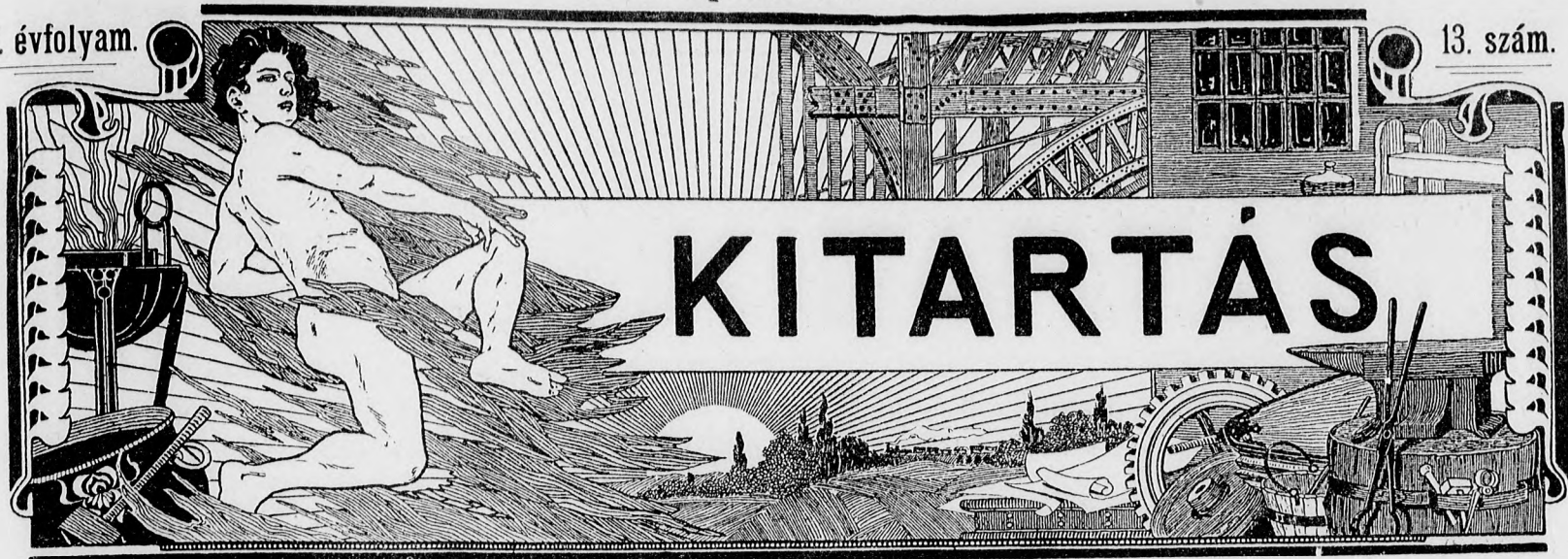

1900. április hó 1-én.

II. évfolyam.

13. szám.

Társadalmi, szépirodalmi és ismeretterjesztő hetilap.

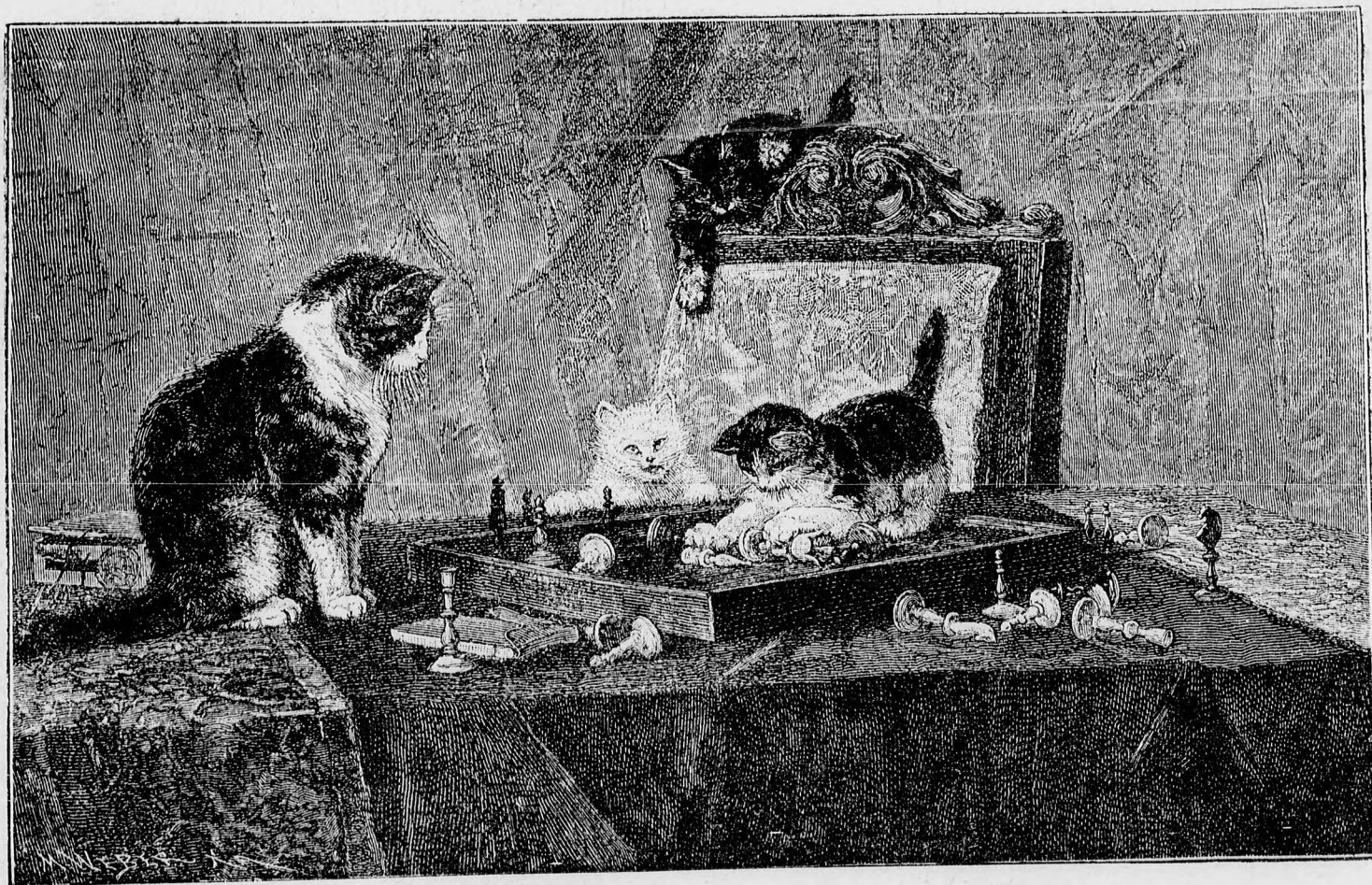
MEGJELENIK VASÁRNAPONKINT.

Előfizetési díj:
Helyben és vidéken postaküldéssel24 korona.
Az előfizetők baleset általi halál, állandó vagy
részleges munkaképtelenség esetére a *Nemzeti*
Baleset Biztosító Részvénytársaságnál 2000 koro-
nára vannak biztosítva.

Felelős szerkesztő:
SZENTESSY GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
BUDAPEST,
VIII. ker., Köztemető-út 3. sz.
Telefon szám 58-61.

Figyelmeztetés: Miután a márczius hó 27-én megjelent 12-ik számú lapunkban a közgyűlés által elfogadott alapszabályok a nyomda tévedése folytán hiányosan lettek közölve, jelen számunkban azokat ismét közöljük.

Sakkozó ciczák

Gyönyörködve nézi cicza mama, hogy milyen jó kedvel mulatnak az apró ciczák a nyitott sakktabla figuráival. Az egyik épen a sakktabla közepére telepedett le, míg a másik a magasból igyekszik lejutni a furcsa figurák közé. Persze, hogyha betoppan a háziasszony, lesz futás az apró jószágok között. Addig azonban komolyan el vannak merülve a sakkjáték komoly bonyodalmai között.

A „Kitartás“ alapszabályai.

1. §. Az egylet czíme, czélja, székhelye, pecsétje és tartama.

Az egylet czíme: »Kitartás«; czélja: jótékony-ság gyakorlása, valamint a tagok kölcsönös támogatása és segítése. — Székhelye: Budapest. Pecsétje: »Kitartás« felirással bir, és meghatározatlan időre alakittatik.

2. §. Az egylet tagjai és azok felvétele.

Az egylet tagjai alapító és rendes tagok.

Alapító tagok az 1899. évi május hó 1-én megindított »Kitartás« czimű hetilapnak azon előfizetői, a kik ezen lapot az egylet megalakítása napjáig előfizetésükkel támogatták s ez által az egylet létrehozásában tényleg közreműködtek.

Rendes tagja lehet az egyletnek nem és foglalkozásra való tekintet nélkül bárki is, ha élete 55-ik évét még el nem érte.

A rendes tagok felvételét a belépési szándék-nak irásban való bejelentése alapján és 2 korona beiratási díj lefizetése mellett az egylet választmányának javaslata alapján az igazgatóság eszközli. A tagsági idő azon nap veszi kezdetét, a mely napon az illetőnek tagsági igazolványa kiállított.

A visszautasított jelentkezők beiratási díja visszafizetetik.

3. §. A tagok kötelezettségei.

Minden tag köteles az igazgatóság kívánságára korát hiteles anyakönyvi kivonattal igazolni, továbbá a lakásváltozást esetről-esetre bejelenteni.

Alapító tagok.

Az alapító tagok az első évben havonként 2 koronát, a második és következő években havonként 3 korona és 40 fillért kötelesek fizetni.

Rendes tagok.

A rendes tagok 2 csoportra oszthatnak és pedig A) és B) csoportra.

Az A) csoportba tartozó rendes tagok az első évben a beiratási díjon felül havonta 2 koronát, a

második és következő években havonként 5 koronát kötelesek fizetni.

A B) csoportba tartozó rendes tagok azonban a második és következő években havonta 2 korona 50 fillért kötelesek fizetni.

A tagsági díjak vagy az egylet pénztáránál, vagy a bizalmi férfiak elismervényei ellenében fizetendők, vagy pedig posta útján küldendők be.

4. §. A tagok kedvezményei.

Az alapító, valamint az A) csoportba tartozó rendes tagok a következő kedvezményekben részesítetnek és pedig:

Az első évben:

a) A belépés első évétől kezdve baleset folytán bekövetkezett halál esetén a tag által a belépéskor irásbelileg megnevezett kedvezményezett 2000 korona halálozási segélyben részesítetik.

b) Baleset folytán beállott teljes vagy részleges munkaképtelenség esetén a tag 2000 korona arányában a biztosító-társaság szabályaiban meghatározott százalék szerinti összeggel kárpótoltatik.

A baleset-biztosítás az első havi 2 korona tagsági illeték befizetése után 8 nap múlva veszi kezdetét.

A második évben.

a) Ha a tag elhal, a tag által a belépéskor irásbelileg megnevezett kedvezményezettnek 500 korona halálozási segély fizetetik ki.

b) Ha a tag neje elhal, a férjnek 300 korona halálozási segély fizetetik ki.

c) Ha a tag négy héten túl beteg, hetenkint — 6 héten át — 10 korona betegsegélyre tarthat igényt.

A harmadik évben.

a) Ha a tag elhal, a tag által a belépéskor irásbelileg megnevezett kedvezményezettnek 1000 korona halálozási segély adatik.

b) Ha a tag neje elhal, a férjnek 300 korona fizetetik.

c) Ha a tag 4 héten túl beteg, hetenkint — 6 héten át — 10 korona betegsegélyre tarthat igényt.

Szive, lelke legyen az asszonynak!

Irta: Csehov.

Styescin főkalauz lakásán üldögélt szabad napján Grigorjevna Ljubov, egy tagbaszakadt markos hölgy. Mintegy negyvenéves lehetett, házassági közvetítésekkel és sok egyéb ügyvel foglalkozott, melyekről csak susogva szoktak beszélgetni. Styescin komoly, szigorú ember, határozott jellemvonással, de most látható elfogultsággal járt fel és alá a szobában, szivarából füstöt fujva.

— Nagyon örvendek, hogy önnel megismerkedhettem. Ivanovics Semjon úgy ajánlotta önt nekem, hogy ön az egyetlen, aki egy kényes, igen fontos ügyben, melytől életem boldogsága függ, segítségemre tud lenni. Én már 52 éves vagyok, kedves Grigorjevna Ljubov, tehát abban a korban, a melyben már sokaknak nagy gyermekeik vannak. Biztos állásom van. Jövedelmem ugyan nem nagy,

de azért feleségemet és gyermekeimet tisztességesen eltarthatnám. Köztünk maradjon a szó, a takaréknak is van pénzem, mert oda hordtam, amit megtakarítottam. Egyszerű, komoly és mértékletes ember vagyok, rendezett életmódot folytatok, miben sokaknak példányképe lehetnék. Csak egy hiányzik nekem: a házi tűzhely és hű élettárs. Olyan vagyok, mint a vándor életű nomád, nincs meg a benső nyugalmam, az önzetlen tanácsadó, és ha egyszer megbetegszem, nem lesz egy lélek, aki nekem egy pohár vizet adjon és engem ápoljon, Ezenkívül asszonyom, a feleséges embert jobban tisztelik a társaságban. A művelt osztályhoz tartozom, van kevés pénzem és mégis mi vagyok én? Egyedülálló ember, mintha csak katolikus pap volnék. Ezért szívből vágyódom a házasság örömei után, ha egy hozzám méltó nőt találhatnék.

— Szép dolog is az! — jegyezte meg a házasságközvetítő.

— Visszavonultan élek és senkit sem ösmerek e városban. Hova menjek, kihez forduljak, miután mindenki idegen hozzám. Ivanovics Semjon azt tanácsolta nekem, hogy egy, e szakmában járatos egyént vegyek igénybe, aki hivatásból foglalkozik

A negyedik és következő években:

a) Ha a tag elhal, az előbbi pontok szerint megnevezett kedvezményezettnek 2000 korona halálzási segély fizetetik ki.

b) Ha a tag neje elhal, a férjnek 500 korona fizetetik.

c) Ha a tag 4 héten túl beteg, hetenkint — 6 héten át — 10 korona betegsegélyre tarthat igényt.

A betegség esetére fizetendő járulékok csak akkor tétetnek folyóvá, ha a betegség az igazgatóság által meghatározandó módon igazoltatik.

A 2-ik, 3-ik, 4-ik és következő évi tagság után az a), b) és c) pontok alatt felsorolt kedvezmények egészben való élvezetére csak azon tagok tarthatnak igényt, a kik felvételük alkalmával a 45-ik életévet még meg nem haladták. A 45-ik életévet túlhaladott tagok a 2-ik, 3-ik, 4-ik és következő évi tagság után az a), b) és c) pontok alatt felsorolt kedvezményeknek csak felét élvezhetik.

Kivételt képeznek e tekintetben azon alapító tagok, kik 1899. évi június hó 15-ig a »Kitartás« című lapnak előfizetői voltak.

A B) csoportba tartozó rendes tagok az ezen szakaszban meghatározott összes kedvezményeknek felét élvezik.

Azon egyleti tagok, akik öngyilkosság vagy öngyilkossági kísérlet következtében vesztik el életüket, a jelen §-ban felsorolt összes kedvezményeket elvesztik.

Ha a tag halálát, vagy munkaképtelenségre vezető sérülését harmadik személy mulasztása, hibája vagy vétkessége idézte elő, azon esetben a kifizetett összegek erejéig az egyletnek visszereseti joga van a balesetért felelősséggel tartozó harmadik személyek vagy testületek irányában.

Ha a tag háboruban vagy hadkötelezettségének teljesítése közben beállott sérülés következtében halt meg — feltéve, hogy az egylet irányában fennállott kötelezettségének halála bekövetkeztéig mindenben megfelelt — ez esetben a tagnak az előbbi pontok szerint megjelölhető kedvezményese az egyleti igazgatóság által, a tagsági idő a hátramaradott kedvezményezett családi és anyagi körülményeinek mérlegelése mellett méltányosan megállapítandó segély-

nél magasabb összeget nem igényelhet. Ezen segélyösszeg azonban, az előbbi pontok szerint a rendes körülmények között bekövetkező haláleset után kijáró összegeknél magasabb nem lehet.

Ha a tag megbecstelenítő cselekménye miatt rá mért szabadságvesztés büntetésének tartama alatt halna el, vagy ha ugyanilyen büncselekmény következtében vesztene el életét, irásbelileg megnevezett kedvezményese az egylettől segélyre nem számíthat.

Azon tagok, a kik megbetegedésüket szándékosan, vagy verekedés, kicsapongó életmód, iszákosság vagy valamely a büntető törvényekbe ütköző cselekmény által idézték elő, betegségük tartama alatt pénzbeli segélyre igényt nem támaszthatnak.

A fentemlitett kedvezményeken felül az egylet tagjai korkülönbség és tagsági idejük tartamára való tekintet nélkül még az alábbi általános kedvezményekben részesülnek:

Minden egyleti tag további díjfizetés nélkül kapja a »Kitartás«-t, az egyletnek szerződészerűleg biztosított közlönyét.

Ugy peres, mint perenkívüli ügyben, csupán az önköltségi árak megtérítése mellett, igénybe veheti a »Kitartás« szerkesztőségének kebelében szervezett ügyészség jogi képviselőjét.

A nő elhalálása esetén fizetendő halálzási segélyre mindenki csak egy ízben tarthat igényt.

Baleset esetén a tag örököseinek csakis a baleset-biztosítási összegre van igényük, s így az ezen szakaszban részletezett rendes halálzási segélyekben nem részesülnek.

Miután a balesetbiztosító társaságok 60 éves egyént egyáltalában nem biztosítanak, az egylet is addig biztosítja baleset ellen a tagokat, a meddig ezek viszontbiztosításra a biztosító-társaság által elfogadtatnak.

Aki az egyesületnek 16 évig egyfolytában tagja volt és azután válik munkaképtelenné, azt az Igazgatóság a választmány javaslatára a további díjak fizetése alól felmentheti.

Az ilyen további befizetéseket nem teljesítő tag halála esetén a rendelkezése szerint megnevezett örököse részére 1000 korona fizetetik ki.

az emberek háziasításával. Kérem tehát Grigorjevna Ljubov, legyen szives boldogságom megalapításában résztvenni. Ön ösmeri a város eladó leányait, segítségemre lehet czélom elérésében.

— Ebben tehetünk valamit . . . igen, tehetünk valamit, — szölt a közvetítő, közben egy jókora pohár pálinkát egy hajtásra kiürítve. De hát milyen menyasszonyt keressek önnek, Stycskin Miklós?

— Aminót a sors rendel.

— Kétségkívül a sorsra kell biznunk. De hát mindnyájunknak más-más izlése van. Az egyik a barnát, a másik a szőkét szereti.

— Látja, Grigorjevna Ljubov, — válaszolt Stycskin, mély lélekzetet véve, — én megállapodott ember vagyok. Elöttem a szépségnek és a külső megjelenésnek egyáltalában csak alárendelt szerepe van. Hiszen ön tudja, hogy egy szép arcz magában sok főfájást okoz a férjnek. Véleményem szerint az asszony értéke nem a külső, hanem a belső tulajdonságokban rejlik; hogy szive, lelke legyen és jó jellemvonásokkal legyen megáldva. Természetes, hogy kellemes, ha e mellett szép is, de ez nem

mérvadó: földolog az ész. De szigoruan véve, még ez sem okvetetlen szükséges, mert ekkor meg nagyon sokat képzel magáról és sok ábrándja van. Minden képzettség nélkül se legyen azonban, de a képzettségnek sok fokozata van. Szép, ha az asszony francziául és németül beszél, de mit ér, ha egy gombot nem tud felvarrni. A művelt osztályhoz tartozom, Kanitelin herczeggel, mondhatom, egy sziv, egy lélek vagyok, úgy beszélek vele, amint most önnel, de azért jellemem egyszerű és igénytelen. Ilyen legyen a feleségem is. Földolog, hogy a feleségem becsüljön és tiszteljen, és tudatában legyen annak, hogy boldogságát nekem köszönheti.

— Magától értetődik.

— És most térjünk az anyagiakra. Nem kell gazdag. Sohasem aljasodnék le annyira, hogy pénz kedvéért nősüljek. Ne én egyem az ő kenyerét, hanem ő egye az enyémet, ennek a tudatában éljen, és ehhez alkalmazza magát. De szegény se legyen a leány, akit elveszek. Ámbár módos ember vagyok, és vonzalomból, nem pedig érdekből akarok nősülni, mégsem vehetek el szegényt, mert, a mint ön is tudja, minden megdrágult, és lehetnek gyermekeink, kiknek neveléséről kell gondoskodni

5. §. A tagság megszűnése.

Az egyleti tagság megszűnik:

- a) önkéntes kilépés által,
- b) elhalálozás esetén,
- c) ha a tag a befizetéseket 30 napon át elmulasztja,
- d) kizárás folytán.

A tag az igazgatóság határozatával mindenkor kizárható, ha az egylet érdekei ellen működik; ott a bevallási ívet a valóságtól eltérő adatokkal törlé ki; ha kicsapongó életet folytat; ha az egylet igazgatóságát, választmányát, képviselőjét, jogtanácsosát, hivatalnokát vagy más alkalmazottját egyesületi tevékenységére vonatkozólag rágalomokkal illeti; ha lakását, vagy állandó tartózkodási helyét (legalább 3 hónapra) az osztrák-magyar birodalmon kívül eső államok valamelyikébe teszi át.

Azon tagok, akik az egyesületből kilépnek, vagy akiknek nevei az alapszabályok értelmében a tagok lajstromából kitöröltettek, minden jogaikat elvesztik. Ezeknek az egylet ellen a tagsági viszonyból kifolyólag semmiféle követelési joguk nincsen.

Ugyanezen elbírálás alá esik az is, aki bevallási ívét valótlan adatokkal tölti ki, különösen ha a saját, vagy felesége korát hamisan vallja be, vagy idült bajokat, testi hibát stb. titkol el.

6. §. Tőkeképzés az egyleti tagok javára.

A 3. §-ban megszabott befizetésekből az egy évet meghaladó alapító és A) csoportba tartozó rendes tag javára 40 koronában, a B) csoportba tartozó rendes tag javára 20 koronában megállapított tőke képzendő oly módon, hogy a segélyezések teljesítése után mutatkozó feleslegeknek az igazgatóság által esetről-esetre meghatározandó része évenként egyenlő arányban a tagok számlájának javára könyveltetik mindaddig, míg az egyes tagok tőkéje a 40 illetve 20 koronát el nem éri.

Az ilykép összegyűjtött 40 illetve 20 korona tőke már a gyűjtés ideje alatt is valamelyik előkelőbb budapesti pénzintézetnél helyezendő el.

Az egyletből önelhatározásból való végleges kiválás esetén ezen 40 illetve 20 korona, illetőleg

a már ezen tőke képzése céljából a tag javára irt mindenkori összeg az egylet netalán fennálló követelésének levonásával a kilépőnek kifizettetik.

Az örökösöknek, illetőleg kedvezményezetteknek azonban erre igényük nincsen, miután ezen összeg halál esetén a 7. §-ban meghatározott célra fordítottatik.

Ezen 40, illetve 20 korona tőkének kamatait azonban az egylet tagjai nem igényelhetik, miután ezen kamatokból egy külön alap létesítettik azon célra, hogy ebből a tagok baleset ellen való állandó biztosítása körül felmerülhető tulkiadások fedeztessenek.

7. §. Halálozási tartalékalap.

Oly célból, hogy a tagokkal szemben elvállalt kötelezettségek minden eshetőségre biztosítottassanak, halálozási tartalékalap létesítettik.

Ezen alap bevételeit képezendik:

a) a jelen alapszabályok 3. §-a szerint az egyes tagok által befizetendő havi 3 korona 40 fillérnek, havi 5 koronának illetve havi 2 korona 50 fillérnek azon feleslege, mely az igazgatási költségek levonása és az alapszabályok 4. §-ában elvállalt kötelezettségek teljesítése után még rendelkezésre marad.

b) a halálozási segélyekből levonandó következő összegek, u. m.:

1. a második és harmadik évi halálozási segélyekből 10%;

2. a negyedik és következő évi halálozási segélyből az első 5 évben 20%, az 5—10 évig 15%, azontul pedig mindenkor 10%.

c) Az alapszabályok szerint jogvesztessé vált, vagy halálozási segélylyel kielégített tagoknak az egylet javára visszaesett 40 korona tőkéje.

Az alapszabályok magyarázata.

A fentebb közölt alapszabályok értelmében a tagok az eredeti programmban foglaltaknál sokkal nagyobb kedvezményekben részesülnek.

Ezentul ugyanis nemcsak az első évben, de egészen 60 éves koráig minden tag 2000 korona erejéig biztosítottatik baleset ellen.

A halálozási tartalék-alap képzése által, épen a hosszabb ideig élő tagok érdeke biztosítottatik, mert

— Keresünk leányt, kinek hozománya van, — nyugtatta meg a közvetítőnő.

— Tetszik egy korty, Grigorjevna Ljubov?

Ljubov asszony nem sokáig kérte magát, hanem ismét lenyelt egy jó pohár pálinkát, anélkül, hogy arczán egy vonás is megváltozott volna.

Öt percnyi szünet következett. A közvetítőnő köhintett, a kalauzra pislogatott és így szólt:

— Hm, hm, apuska . . . tudja mit? . . . Van nekem legényeknek való portékám . . . igen csinosak . . . van görög, francia, aminőt akar, és nagyon jutányosan.

A kalauz gondolkozott, majd így szólt:

— Nem, köszönöm. Miután úgy látom, hogy kívánságomat teljesíteni akarja, tehát mondja meg nekem, hogy mit fizessek fáradságáért, ha egy menyasszonyt hoz nekem?

— Kevéssel megelégszem. Huszonöt rubelt kérek és szövetet egy öltöző ruhára. A hozományból külön kapok, de ez más számadásra tartozik.

Styescin keresztbe fonta karját és gondolkodott. Majd sóhajtott s így szólt:

— Drága, nagyon drága!

— Eppen nem, Nikolaics Miklós . . . ennek előtte, amikor még többen házasodtak, olcsóbban számítottam, de mostanában . . . így is mit lehet keresni? Örül az ember, ha az egész farsang alatt 3—4 darab huszonöt rubelest megkeres. A házasságokból ma nem lehetne megélni.

Styescin csodálkozva nézett a közvetítőnőre és vállát vonogatta.

— Hát 3—4 darab 25 rubeles kevés?

— Persze, hogy kevés. Ennekelőtte háromszor annyit is bevetttem.

— Igazán, sohase hittem volna, hogy ez az üzlet oly szépen jövedelmez. Akárhány hivatalnoknak nincs annyi fizetése . . . Ily jövedelemmel ön könnyen férjhez mehetne.

— Én? — nevetett a közvetítőnő. — Ahhoz én már öreg vagyok.

— Éppenséggel nem. Az ön alakja . . . telt arca, duzzadó egészsége . . .

A közvetítőnő zavarba jött, Styescin szintén és zavarában az asszony mellé ült.

— Ön még számíthat tetszésre Grigorjevna Ljubov, — folytatta kissé elfogulva Styescin. — Ha

ez által válik lehetővé, hogy bizonyos idő múlva a havi befizetések lejjebb szállíttassanak.

Aki például két évi tagság után elhal, annak örököse csekély befizetés ellenében magasabb összeget kap, mint az, aki 10 vagy 15 évi tagsági díj fizetése után veszi el életét.

Igy tehát a halálozási tartalék-alap javára eszközölt levonások épen azon tagok javára történnek, akik túléltek a korán elhalt tagokat.

Megjegyeztetik azonban, hogy a baleset biztosítási összegből levonás egyáltalában nem eszközöltetik.

Az ezentúl belépő tagok *A)* és *B)* csoportra azért osztattak fel, hogy még a legszegényebb osztályhoz tartozóknak is módjukban álljon az egyesületbe belépni és családjáról ugy baleset, mint rendes elhalálozás esetén gondoskodni, mert csekély 1 frt 25 kr. havi befizetés ellenében a fentemlített kedvezményekben részesül.

A *B)* osztályba való átlépés jogától az alapító tagok sincsenek kizárva.

Hogyan történik ezután a belépés a »Kitartás«-ba.

Ezentul mindenki, aki be akar lépni a »Kitartás« kebelébe, **2 korona beiratási díjat** tartozik fizetni, akármelyik csoportba lép is be.

Azok az alapító tagok, akik tavaly május havában léptek be, ez év május 1-én már egy forint 70 krajczárt tartoznak fizetni a közgyűlés által elfogadott alapszabályok értelmében, mert azoknak ez év május 1-jétől kezdődik egyesületi jogosultságuk (betegsegély, halálségély stb.) Akik tavaly június 1-jén léptek be, azok az idei június 1-jétől kezdve tartoznak 1 forint 70 krajczárt fizetni és így tovább.

Azokat a 10 krajczárokat ugyanis, amelyeket minden elhalálozás után kellene minden tagnak hozzánk beküldeni, alapító tagjainknak, vagyis azoknak, akik az alakuló gyűlés napjáig beléptek, egy-összesen, havonként 70 krajczárban állapította meg a közgyűlés, hogy ne kelljen az egyesület tagjait és az egyesület vezetését fölösleges

kiadásokkal terhelni, mit a folytonos felszólítások és a tagok részéről a 10 krajczárok beküldése okozna (posta-költség, idővesztés stb.). Természetes dolog, hogy aki újonnan belép, az csak egy forintot fizet egy évig, akár az *A)* akár a *B)* csoportba lép is be és ezen első év alatt csak baleset ellen van biztosítva.

Az a körülmény, hogy egységes díjban (70 kr.) állapítottuk meg a régi tagok számára a halálozási járulékot, lehetővé fogja tenni azt, hogy e díjából akkora halálozási tartalékalapot gyűjtsünk, hogy rövid idő alatt leszállíthassuk a havi díjakat. Ha ez sikerülni fog, akkor lehetséges lesz azt is elérnünk, hogy például 10—15 év múlva nem 1 forint 70 krajczárt, hanem ennél jóval kisebb összeget fognak fizetni régi tagjaink ugyanazon jogok élvezéséért.

Természetes dolog, hogy azok az alapító tagok, akik esetleg át akarnak lépni a *B)* csoportba, mikor az egy évi tagságuk azontul lejár, csak 1 forint 25 krajczárt tartoznak fizetni s ezért a díjért az összes kedvezményeknek felét fogják élvezni.

Igy tehát az ezentul belépő tagok az első évben kivétel nélkül havi 1 forint, a második évtől kezdve pedig az *A)* osztályba tartozók havi 2 frt 50 krt, a *B)* osztályba tartozók havi 1 frt 25 krt fognak fizetni.

A régi vagy alapító tagok most még csak egy forintot fizetnek április hóra és májustól is csak azok fizetik a forinthez a 70 krajczárt, akik már májusban léptek be a »Kitartás«-ba.

Szerencsejáték Monte-Carloban.

Lüktető élet folyik most Monte-Carloban. S a játékosok rohannak a vesztükbe, mint a pillangó a gyertyalángba. Nincs olyan közöttük, aki úgy megy Monte-Carloba, hogy néhány ezer frank nyereséggel ott is tudja hagyni a játék-barlangot. Aki mondja, hogy így tesz, az csak mondja, de maga sincs meggyőződve róla. Persze valamennyien szét akarják robbantani a bankot, valamennyien milliomo-

— Ugyan, ugyan, mit beszél, kaczagott a közvetítő és szemérmesen rejtette kendőjébe kipirult arcát.

— Ugyan mit gondolkodik olyan sokáig? — szólt nekitüzesedve Stycskin. — Ön tetszik nekem, én meg biztos állású férfi vagyok, ha tehát önnek nincs ellenére, akkor fogadjon el férjeül.

A közvetítőnek pár kövér könyecsepp hullott ki szeméből, majd boldogan felkaczagott és néhány czuppanós csókkal nyilvánította beleegyezését a »szerelmi házasságba«.

— No jó, — mondta ünnepélyes komolysággal a főkalauz. — Most tudja meg, hogy én mit kívánok a feleségemtől. Szigorú, komoly és higgadt férfi vagyok és feleségemtől hasonló elveket követelek, valamint azt is, hogy feleségem bennem jótevőjét tekintse és előtte én legyek a világ legelső embere.

A komoly szóra mély lélegzetet vett Stycskin, aztán ismét leült és tovább magyarázgatta a hitvestárs kötelességeit menyasszonyának.

ön egy komoly takarékos emberre talál, kinek biztos fizetése és megtakarított pénzeckéje van, akkor még nagyon boldogok lehetnek mindketten . . .

— Istenem, mit mesél ön Nikolaics Miklós?

— Dehogyan mesélek . . . éppenséggel nem mesélek . . . aztán megakadt a társalgás. Stycskin nagyokat lélegzett, a közvetítő elpirult és szégyenkezve kérde:

— . . . És aztán mennyi fizetése is van önnek Nikolaics Miklós?

— Nekem? Hetvenöt rubel havonként és melékjövedelemem. Ezenkívül a megtakarított olaj és a nyulak is szépen jövedelmeznek.

— Ön vadász?

— Dehogyan! A jegy nélkül, suttyomban utazó utasokat szoktuk így nevezni.

— Ismét eltelt néhány perc. Stycskin felkelt és izgatottan fel és alá járkált a szobában.

— Nem kell nekem fiatal feleség, — mondta. — Előhaladt koru ember vagyok, olyan asszony kellene mint ön, ilyen higgadt, okos, ilyen eleven és friss . . .

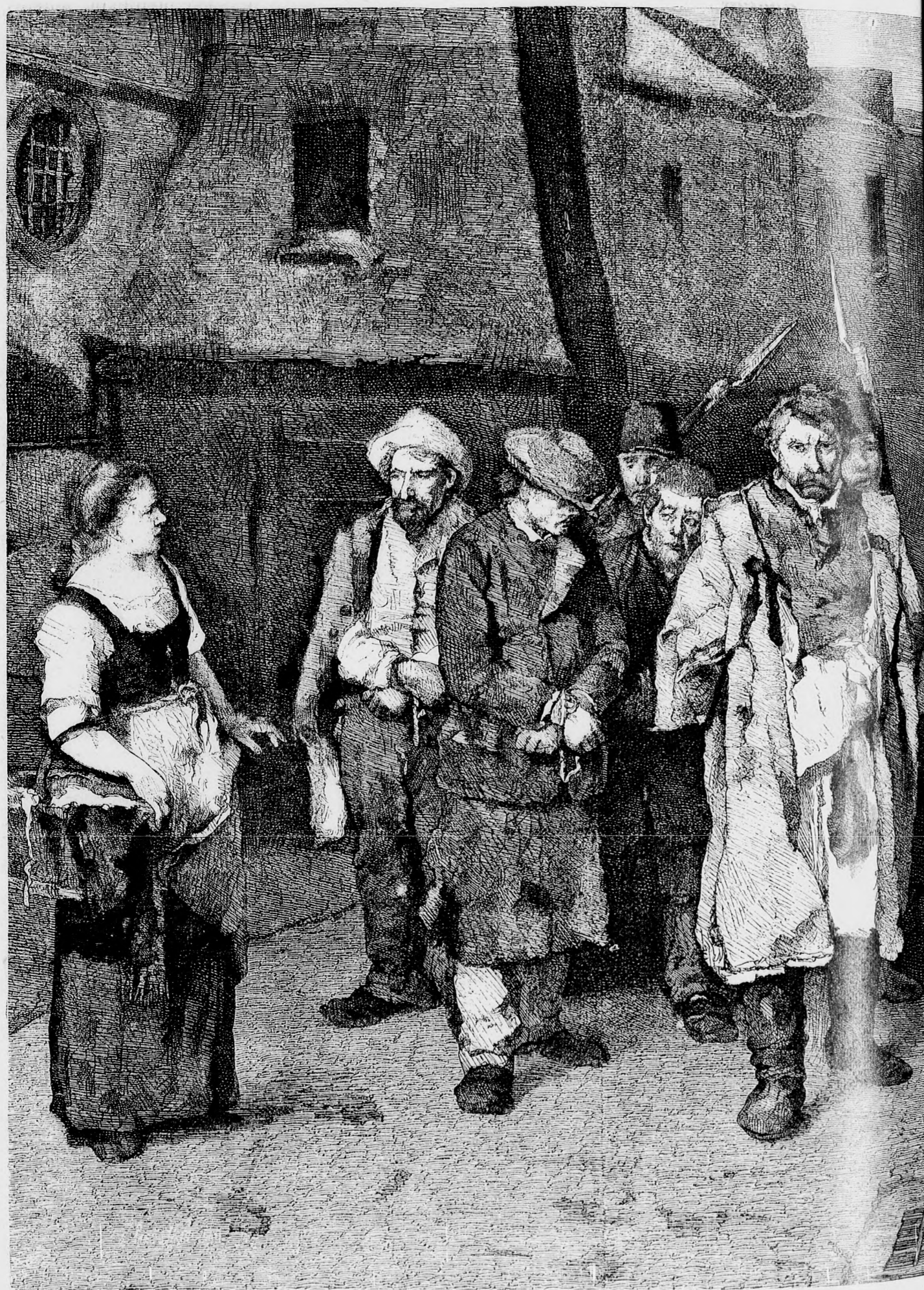
sok akarnak lenni. Azt azután hiába magyarázza nekik valaki, hogy a küzdelem köztük és a kimeríthetetlen bank között egyenlőtlen, s így a dolog természetében rejlik, hogy a bank csak egyesekkel szemben maradhat veszteségben, de általában soha. Játékos emberrel hiába beszélnek így. A legtöbb az ő saját külön szisztémájával megy oda s meg van győződve, hogy az ő szisztémája jó. Szisztéma! Már maga a szerencsejáték fogalma kizár mindenféle szisztémát. Hanem azért a sok keserű tapasztalat nem elég, szisztémák szerint és azok nélkül folyik a roulette.

Mint a sakktáblán, olyanféleképpen változnak a rouletten is a fekete és vörös mezők s a mezőkön számok vannak összevisszaságban zérustól harminczhatig, így tehát három tuczat, vagy mint ott mondják: három duzaine. Már most tétet lehet rakni a színekre, a vörösre és a feketére (rouge et noir), lehet párosra és páratlanra, lehet az első, vagy a második felére, tehát 0-tól 18-ig és 19-től 36-ig, lehet végül az egyes tuczatokra, tehát 0-tól 12-ig, 13-tól 24-ig, 25-től 36-ig.

Több számot is lehet egyszerre tenni. Természetesen minél több számot rak meg valaki, annál kevesebb a nyeresége. Példából könnyen érthető a dolog. Ha például valaki csak egy számot tesz meg és nyer, a bank harminczöttszörösét fizet. Ha meg például tizenkét számot tesz meg, vagyis egy tuczatot, akkor nyereség esetén háromszorosát kap. Kivételt képez a zérus. Erre csakis egy más számmal együtt lehet rakni. Ha így kijő a zérus, akkor harminczhatszoros a nyereség esélye. De ha a zérus nyer, akkor a bank egyellen más nyereséget sem

fizet ki, mert szabálynak tartja, hogy a zérus »szintelen«, és hogy úgy mondjuk: »számnélküli«.

Igy tehát a bank már föltétlen nyereséget biztosított magának, de biztosítja magát másképpen is: egy számra hatezer franknál többet nem fizet ki, bármiképpen győzze is valaki pénzzel, száz-

nyolczvan franknál többet nem tehet egyszerre egy számra s ezzel a szisztémával nem versenyezhet semmilyen más sem s ilyen viszonyok között, ha nem is az egyes játékoson, de a játékosok összeségén föltétlenül nyer a bank, még pedig bátran ki lehet mondani, hogy épenséggel nem tisztességes és egyenes uton.

Lényegében épen ilyen banknyerő chancea a másik montecarlói játékban, a trente et quarantéban. Ezt hat csomag whistkártyával játszzák, összesen tehát 312 kártyalappal. A figura tizet számít, az ász egyet, a többiek pedig számuk szerint. A bankár a közönség szemeláttára kever, azután emelnek, a felső leemelt részt feketének veszik, az alsót vörösnek. Lehet színekre és számra játszani. Ez utóbbi esetben az nyer, akinek kevesebbje van.

Annyi bizonyos, hogy a trente et quarante mellett sokkal csendesebbek a játékosok, mint a roulettaszalnál. Leginkább angol arisztokraták játszzák a trente et quarantéot, meg a különböző nemzetiségű kitanult szélhámosok, akiknek idegei teljesen edzettek már a játék izalmával szemben.

Mondottuk már, hogy egyedüli igaz szisztémája csak a banknak van. A többi nem ér semmit, minél komplikáltabb, annál kevesebbet ér. A leg-egyszerűbb és legtermészetesebb az úgynevezett martingale, vagyis a folytonos megkészszerzése a tétnek. Hát ez ér valamit? A játékos úgy okoskodik, hogy egyszer csak ki kell jönnie, tehát folyton a duplát rakja. Így például, ha valaki a rouletten öt frankot tesz a vörösre s a feketén mindig megduplázza ezt, akkor a tizenegyedik tétnél 5120 frankot rakott és 9175 frankot kockáztatott, hogy — 5 frankot nyerjen. Tovább nem rakhat, mert akkor túlhaladta a maximumot: a hatezer frankot. D'Alemberek, a híres matematikusnak a szisztémája sem ér többet az előbbinél. E szerint ugyanis csak ugyanannyit kell rakni, tehát például mindig csak öt frankot. Hát aki így tesz, az is vesz, csak hogy — lassabban.

»Szisztéma« sze-

Munkácsy Mihály: A csavargók.

rint ugyancsak nem lehet nyerni. Nyerni csakis az ugynevezett »tengeri kalózok szoktak. Az ilyen oda megy valamelyik asztalhoz, megteszi a maga száz vagy ötszáz frankját a vörösre vagy a feketére. Ha nyer, otthagyja a játéktermet, ha veszít, akkor is és másnap ismétli ezt. Szisztéma: nincs.

Egy óriási vonat közlekedik rövid idő óta a new-yorki központi pályaudaron New-York és Albany között. Leghosszabb az összes személyvonatok között, melyek valahol egy rendszeres forgalmat tartottak fenn és a legérdekesebb ennek a vasutnak súlyát bemutatni. A vonat hossza 366 $\frac{1}{2}$ méter a lokomotív és az ütközők nélkül. A rendes összeállítása a következő: egy postakocsi 37.500 kilogramm, egy másik postakocsi 39.500 kg., egy csomagkocsi 39.000 kg., egy második 40.400 kilogramm, egy dohányzókocsi 21.200 kilogramm, két más csomagkocsi 29.200 és 29.400 kilogramm, egy étkező-kocsi 45.300 kg., egy élelmiszer-kocsi körülbelül ugyanily súlyban és így tovább: két hálókocsi, egy szalon-kocsi, még két hálókocsi és még két szalon-kocsi. Egészben tehát a vonat 16 kocsiból áll, 639.700 kg. súlyban. Ehhez számítandó még a személyek és a podgyászok súlya: 13.600 kg. postai dolgok, 6800 kg. személy-podgyász, 7200 kg. teheráru, ehhez még 600 utas súlya 40.850 kg., tehát az utrakész vonat súlya 708.150 kg. vagyis 14.163 mázsa. A vonatot egyetlen lokomotív hajtja öt tengelylyel, melynek súlya 76.500 kg., az ütköző 46.300 kgrmot nyom. A 230 kilométernyi utat New-Yorkból Albanyba 3 és egy negyed óra alatt teszi meg, tehát középsebességgel körülbelül 70 kilométert óránként.

Társas összejövetelek Angliában. Albion leányai, mialatt férjeik, fivéreik, rokonaik stb. a dél-afrikai háboruban vannak elfoglalva, otthon mindenféle szórakozással üzik el unalmukat. A legkedveltebb szórakozások egyike a Mystery Tea Party. E multság egy társas összejövetel és annyira szórakoztató, hogy valamennyi multság között legjobban kedvelik. Népszerűségének titka egy menü-lap, melyet minden vendégnek átnyujtanak, hogy válasszon valamit. E lapra a legfinomabb étel- és ital-félék és csemegék nevei vannak fölírva, s ha valaki választott, rögtön elébe találják. Az illetőnek aztán nagy a meglepetése, mert rendszeren olyan ételt találunk elébe, melyet nem szeret, s melynek kiválasztására csak a széphanzású név bírta őt. Pedig a Mystery Tea Party étlapjának legszebb hangzása nevei alatt igen sokszor a legközönségesebb ételek és italok rejlenek, vagy pedig egészen más tárgyak. Így pl. az étlapon ékes betűkkel »keleti quadrát-torta« van fölírva, s ha valaki kiválasztotta magának. japáni papiros-szalvétát kap helyette. A »konfekt-csemege« név alatt, fogpiszkáló rejlik. Aki »orosz-üditőt« rendel, teát kap. Minél jobban korgott valakinek a gyomra, valami általa még nem izlelt étel után, s minél jelentéktelenebb dolgot kap helyette, annál nagyobb a jókedv, a nevetés.

REGÉNY-ESARNOK.

A ki nem tudott kettőt szeretni.

Regény.

Irta Halévy J.

(Folytatás.)

IX.

Criquette eddig, még a szünidőben is, a zárda-növendékek egyszerű, nem épen előnyös egyenruháját viselte. De Aurélie nagy változást készített elő, mely fogadott leánya szépségét és kellemét majd helyes világításban feltünteti. E végre előszedte régi mesterségét és ügyességét s nem sajnált sem fáradságot, sem költséget. És így történt, hogy Criquette azon nap utáni reggelen, melyen apácának akart belépni, látható örömmel és kíváncsisággal, hat öltözetet szemlélgetett, melyeket Aurélie az ő számára készített, mindegyik igazi remekmű volt. Criquettet még aznap este Rigaud asszonynak bemutatja, ki minden csütörtökön fogadott. Aurélie napközben Criquette gyönyörű hajával foglalkozott és mindenféleképpen rendezte. Végre eltalálta a leghelyesebbet s ujjongva hitta oda Guarena asszonyt: »Jöjjön hamar, kedvesem; nézze meg Beauvais város legszebb leányát!« Maga Aurélie is meg volt lepve Criquette szépsége által.

Mig Aurélie ügyes kezei Criquette haját rendezték, a fiatal leánynak eszébe jutott, hogy gyermekkorában látta, midőn ugyanezen kezek Rozita szőke haját épen ilyen módon fonták, feltűzték, bodorították.

Criquette föllépése Beauvais társas köreiből olyan feltűnést keltett, aminőre Aurélie nem is számított. Ünnepezték, kényeztették, dédelgették, hanem a fiatal leány annak dacára szörnyen unatkozott. De milyen is volt az az élet, melyet ő e két nővel folytatott. Guarena asszony különben nem is számított; ő nem volt sem jó, sem rossz, semmisen volt már. A nélkülözés sok évei után az oly váratlanul beütött szerencse, a jólét, szinte elkábitotta, egész nap kártyával foglalkozott; kivéve azon időt, amidőn Criquettenek zongoraórát adott. A zongoraleckére következett két óra, melyben Criquettenek erényes regényeket kellett felolvasni és aztán a szép, de néptelen boulevardon sétált felőráig Aurélievel.

Este, a keddi napot kivéve, mely Aurélie »jour«-ja volt, mindig társaságba mentek. Így mult el nagy egyhangúságban az első hat hét. Criquette a csendes, hideg házban csak egy barátot talált, egy nagy neufundlandi kutyát, melyet Pierrotnak neveztek; az első naptól kezdve értették és szerették egymást. Órákig ültek a kertben és Criquette czirógatta barátja okos fejét. Egy napon is a lugasban, Pierrot feje Criquette térdein nyugodott, midőn egyszerre heves szóváltást hallott a házban. Aurélie keményen szidta Terézt, a cselédet. Miért bánik olyan keményen avval a szegény leánynyal? Gondolta Criquette. Hiszen emlékezhetne . . . és egyszerre ő is visszaemlékezett, mintha fátyol hullott volna le szeméről, igen, úgy van, nem csalódik, Aurélie Rozita komornája volt . . . De hát gazdag lett? — Igen, gazdagnak kellett lennie, hiszen hozományt is akar neki adni, ha férjhez megy, pedig

jelentékenyet. De vajjon honnan van az a pénz, melyet Criquette egykori férjének hozna? . . . A fiatal leány töprenkedő gondolatai e pillanattól kezdve mindig ezen pontra visszatértek.

Beauvaisban Rigaud asszony foglalkozott leginkább házasságok tiszteletbeli közvetítésével. Mint egy tekintélyes orvos neje, mindennemű emberekkel érintkezett s ennél fogva különösen alkalmas egyéniség volt ezen áldásos, kedvencz működésére. Ezen nagyérdemű hölgy hat hét lefolyta alatt már kétszer jelent meg Aurélienél házassági ajánlatokkal, de mert az illetők nem voltak Beauvais lakosai, Aurélie visszautasította mind a kettőt. Szeptember közepén végre Rigaud asszony szinte lihegve jött barátjánéhoz s már az ajtóban kiáltott:

— Oh, kedvesem, ha tudná, most nem utasít vissza — egy fiatal ember beleszeretett gyámleányába — ez a fiatal pedig . . .

— Nos?

— Meunier George.

Meunier George egy dúsgazdag gombgyáros fia volt. Meunier Jean családjának már három nemzedéke birta a gyárat. Meunier Jean volt az első, ki nem dugta fiát azonnal a gyárba, amint az iskolából kikerült, hanem Párisba küldte, hogy tanulmányait folytassa. A fiatal ember nagy nehezen megszerezte a »doktor« címét s amellet sok pénzt költött. Mikor nagy diadallal hazajött, az atya azt mondta neki: »Most azonnal elfoglalod helyedet a gyárban.« De George erre így felelt: — Oh, nem, papa, még nem — le fogom tenni az ügyvédi vizsgát, nem azért, hogy gyakorlatilag működjek, de azért, hogy jogom legyen rá.

— Hát jól van, azt megteheted, de aztán — belépsz a gyárba.

George négy évig maradt Párisban és sokat dolgozott a tekeasztalon; híres ember lett, mint tekéző és mindig néhány ezer frank adóssága volt, mikor a szünidőben haza jött. Meunier papa kifírtta ezen hátralékokat minden évben »utoljára«.

1866-ban George nem jött haza a rendes időben s atya kénytelen volt őt vagy 20,000 frankkal hitelezői karmai közül kiszabadítani, de ezt csak azon föltétel alatt tette, ha fia egyszer és mindenkorra hazajön és Beauvaisban marad s azonnal megnősül. A városban éppen három eladó, jómódu hölgy volt, ezek közül választhat magának feleséget, de mind a három olyan rut, miszerint a fiatal ember azt mondta: neki egyik sem kell.

Igy állt a dolog, midőn apa és fiu egy napon a városban, Aurélievel és gyámleányával találkozott. Alig haladtak néhány lépést, midőn Georgette atya karját megragadva, izgultan kérde: — Láttad őt papa? Láttad azt a fiatal leányt? Milyen szép! Ha azt megkaphatnám, azonnal elvenném, Jer, kövessük azokat a hölgyeket, talán megtudhatjuk, hogy kicsodák!

És Meunier papa fia kedvéért, először életében futott egy hölgy után.

A hölgyek megálltak és egy úrral beszéltek, ki velök szembe jött és George hirtelen mondta: — Nézd, papa, Rigaud orvossal beszélnek, majd megfogjuk a doktor urat s megkérdezzük, kik azok a hölgyek!

— A jó, engedelmes apa egy óra mulva már nagyban tanácskozott Rigaud asszonynyal, ki az egékig magasztalta Aurélie erényeit. A hozomány

ugyan nem több 50,000 franknál, de kilátás volt további 300,000 frankra.

Rigand asszony rögtön sietett Auréliehez s melegibe közölte vele a hírt. A fiatalok még ma — csütörtök volt — Rigand asszony estélyén találkozni fognak. Aurélie helyesnek találta a dolgot Criquettel közölni; ki nem haragudott meg azért, hogy George szerelmes lett bele, s minthogy bármit is jobban szeretne annál az életnél, melyet jelenleg folytatott, nem is idegenkedett a tervezett házasságtól, mi bizonyára némi változatossággal járna.

Aurélie és Criquette este az egész Meunier-családot, papát, mamát és fiut — Rigandéknál találták. Először zenéltek és Criquette előadta Beethoven egy szonátáját, anélkül, hogy soká kéretné magát. Aztán jött a thea és Rigand asszony olyan ügyesen tudta berendezni, hogy a fiatalok egyedül maradtak egy sarokasztalkánál. A beavatottak figyelemmel kísérték őket a távolból. Miután arról értekeztek, mennyire szükséges, hogy a forró thea kissé meghűljön, ugymint a szép időről is s buzgón keverték a theát kanalaikkal, úgy látszik, a társalgási anyag ki volt meritve. Rigand asszony már segélyükre akart jönni, midőn egyszerre megélenkült a társalgás Criquette ama kérdése által, vigabb-e az élet Párisban, mint Beauvaisban.

— Mindenesetre — felelt a fiatal ember — ott vannak a színházak, a lóversenyek. — A színház szóra megvillant Criquette szeme; Georges örült, hogy végre beszéd tárgyat talált és élénkebben kezdett beszélni:

— Igen, a színházak; nagyon gyakran járok színházba, ha Párisban vagyok, éppen elutazásom előestéjén voltam a Porte-Szt.-Martin színházban?

— És mit adtak elő?

— Egy varázsbóhozatot.

És most elbeszélte a figyelemmel hallgató leánynak a darab tartalmát, véletlenül említette egyik színész nevét: Bidache.

Bidache! Ez a név és a Porte-Szt.-Martin színház említésére mintegy villanyütésre feléledtek Criquette lelkében mindama gyermekkori szunnyadó emlékezetek. Már nem tudta, mit beszélt neki Georges — ő csak Paszkalra gondolt. Egyszerre kérdezte: — Nem látott egy Paszkal nevű színészt?

— Paszkal? Nem! Miért kérdezősködik utána?

Criquette megijedt meggondolatlansága miatt és csak nagyon nehezen tudta magát a következő magyarázatra szánni: — Kis gyermekkoromban elvittek engem egyszer a Porte-Szt.-Martin színházba, valami tündérbohózatot adtak, melynek főszerepét egy Paszkal nevű színész játszotta.

Criquette komoly lett és Georges kifogyott a beszédből és Rigand asszony, ki meg volt elégedve a fiatalok első találkozásával, hozzájuk lépett.

Midőn Aurélie hazajött, egyedül maradt Criquettel, azt kérdezte tőle: — Nos, hogy tetszik neked az a fiatal ember?

— Istenem, csak nem mondhatok véleményt olyan emberről, kivel először életemben egy negyedórát beszéltem

— De ugy látszik jól mulattatok. Miről beszéltetek?

— Egész őszintén megvallom: hazudtam és az nagyon nehezemre esett.

— Hazudtál?

— Igen a fiatal ember elbeszélte nekem, hogy nemrég a Porte-Szt.-Martin színházban volt és én

— nem tehetek róla — én kérdeztem: látta-e ott Paszkalt.

— Paszkalt!

— Igen, Paszkalt. De légy nyugodt, mindent jóvá tettem megint egy ügyes föllentéssel.

— Jobb lett volna, ha nem is kellett volna hazudnod.

— Többé nem is fogom tenni. — Sohasem fogok hazudni ettől fogva. Erősen feltettem magamban, hogy mindent elmondok annak a fiatal embernek, amit multamról tudok!

— Megörültél? Az esküvő után mindent elmondhatsz férjednek, amit akarsz, az már nem változtat a dolgon.

Alig mondta ki ezen szavakat, melyek igazi jellemét leleplezték és Criquettet mélyen megsértették, máris fölötte megbánta, hogy annyira elragadtatta magát, de ingerült volt s meglepetve is, midőn látta, hogy egyszerre nem gyermekkel, hanem nővel áll szemben. Criquette egy pillanatig gondolkodott, aztán folytatta:

— Amig a zárdában voltam, hallgattam, de most, midőn házasságra fogok lépni, a nekem szánt férjnek joga van mindent megtudni. Miért is ne? Gyermekkoromban sem tettem semmi rosszat. Kötelességemnek tartom most, hogy beszéljek s a fiatal embernek, vagy még inkább anyjának, mindent elmondok, ami engem illet — rólad nem szólok semmit — hiszen nem téged, hanem engem akar nőül venni.

— Tudod-e, mit beszélsz gyermek? Nem fogsz rólam beszélni. — Mit is mondhatnál rólam? Miféle szemrehányással illethetnél engem?

— Semmi szemrehányást, sőt ellenkezőleg. Nagy, igen nagy hálaóra köteleztél. De mindenre kérlek, hallgass meg engem türelemmel és elnézéssel. — Magyarázd meg nekem, miért nyomja a lelket a hálaérzet, miért nem tudok rólad ugyszólván semmit, holott azt nagyon jól kellene ismernem, ki anyám helyét pótolja; miért nem szóltál nekem soha atyádról vagy anyádról? Bocssás meg, de én sok olyat nem értek, amit nagyon szeretnék érteni.

— Folytasd ha még mondanivalód van! Azután majd felelek neked.

— Még nem mondtam el mindent. A legnehezebb még hátra van. — Te férjhez akarsz adni, s én nem is ellenzem, ha azt a fiatal embert megkedvelem. Ha férjhez megyek, jelentékeny hozományt akarsz nekem adni és mégis — nagyon jól emlékszem — hiszen az nem szégyen, ha valaki szegény állásban van — de mikor együtt voltunk Rozitánál. — —

— Szerencsétlen gyermek! — sikoltott föl Aurélie hirtelen és hevesen megragadta Criquette kezét. — Ne mondd ki még egyszer ezt a nevet! Soha! Soha!

Aurélie nagyon erős volt és úgy szoritotta meg Criquette kézcsuklóját, mintha el akarná törni. Criquette holthaltvánnyá lett; Aurélie elbocsátotta kezét, mondván: — Rosszat cselekedtem, az embernek nem szabad indulatoskodnia — az nem használnál semmit.

Izgultan járt föl s alá, míg Criquette kézcsuklóját nézte, melyeken kékes foltok mutatkoztak. Mikor Aurélie lecsillapodott, mondá:

— Addig nem léped át a szobád küszöbét, amíg meg nem ígéred, hogy Meunier Georges nejévé

léssz, ha csakugyan el akar venni — és sem az esküvő előtt, sem azután soha egy szóval sem említed multadat — multunkat.

— Azt nem ígérem meg soha!

— Majd meglátjuk! Ha kialszod magad, majd jobban meggondolod a dolgot! — Holnap folytatjuk! Aurélie elhagyta a szobát s kétszer ráfordította a kulcsot. Criquette egyedül maradt.

(Folytatása következik.)

VEGYES KÖZLEMÉNYEK.

Figyelmeztetés! Kérjük a tisztelt tagokat, hogy minden egyes befizelésnél a tagkönyvecske számát okvetlenül felírják a seck- vagy utalvány-lapokra, mert különben a nehézkes kezelés miatt könnyen megtörténhetik, hogy igényeik csorbát szenvednek.

Hogy halt meg Viktor Emánuel. 1878. telén történt, hogy Viktor Emánuel római kvirináli palotájában való tartózkodása alatt, 80 éves korában tüdőgyulladásban megbetegedett. Lorenzo Bruno volt az első orvosa, s így neki jutott az a nehéz feladat, hogy a királyt állapotáról felvilágosítsa. Nem sokat habozott tehát, hanem e szavakat intézte a királyhoz:

— Felség, a veszély említése még egyetlen egy savoyai herceget sem rémitett meg, mert mind-egyiküknek a veszedelem az éltető eleme. Felségednek minden előde, ha élete végéhez közeledett, megadással közeledett Istenéhez. Szent meggyőződésem, hogy felséged is hasonlóképpen fog cselekedni.

Egy pillanatra elborult a király arcza és így szólt az orvoshoz:

— Annyira beteg volnék?

— Még nem adtunk fel minden reményt — felelte Brunó — de mindig jó, ha a legvégsőre el vagyunk készülve.

— Jól van hát — válaszolt a király, — küldjön Anczinóért, az udvari káplánért.

E szavakkal, karját az orvos vállaira helyezte és így folytatta:

— Már eddig is tudtam, kedves Brunó, hogy ön jóindulattal viseltetik irántam, de most látom csak, hogy valósággal barátom.

E párbeszéd után a király felvette az utolsó kenetet és a Savoyai-ház ősi szokása szerint a haldokló ágya előtt az egész udvar elvonult. Viktor Emánuel halálos ágyában felülve elhaló fényű szemével az elvonuló mindegyikére búcsúpillantást vetett, azután visszahanyatlott vánkósára s jobblétre szenderült. Igen szívós természetű ember volt, s a legerősebb szervezetű királyok közé tartozott.

Szent-Ilona szigetének új foglya. I. Napoleon halála óta Szent-Ilona szigetével nem törődött a világ. Most azonban, hogy Cronje bátor táborával e sziget foglya lesz, ismét érdeklődni kezdenek iránta. Messziről szemlélve e sziget kopár partjait, nem is sejtí a látogató, hogy belsejében mennyi természeti szépséget rejtjeget. Tropicus növényekkel pompázó völgyek, kellemes, zöldszínű pálmákkal pompás látványt nyujtanak a szemlélőnek. A magaslatokat, melyeknek tetejéről a mélységes Océán tükre látható, a fenyőfák különböző fajtái koronázzák. E

fajok közül egy, eddig még csak Szent-Ilona szigetén volt található. Szép látványt nyújtanak továbbá az éjjel virágzó kaktuszok. A sziklák körül tenyésznek, éjszaka kinyitják levelüket, s csillogva fűrésztik a hold fényében. A nagyszámu madársereg a törvény oltalma alatt élvezi a szabadságot. A hal-állomány különféle fajú halakban igen gazdag és főtáplálékát képezi a sziget lakóinak. A gourmandoknak valószínű paradicsoma lehetne Szent-Ilona szigete. A teknősbéka ára a legmerészebb álmokat is felülmulja, a mennyiben fontját — 35 fillérért árulják.

A khinai odahaza. A khinai egyike a legkorábban kelőknek. Nagyon gyakran megesik, hogy magas állami méltóságok már hajnali két órakor is talpon vannak. Pitymallat után egyáltalában nem alszik a khinai. A reggeli toalett nagyon kis ideig tart. Gondos mosakodásról vagy pláne fürdésről szó sincs. A khinainak elég, ha az arcát és a nyakát forró vízbe mártott törülközővel megdörzsöli. Nagyrítván az egész testére is kiterjed ez a művelet. Nagy gondot fordít azonban a khinai fogainak a tisztogatására. A napot imával kezdi, amelyet ősei emlékezetének szentel. Aztán következik a reggeli, természetesen tea, amelyet néha hidegen is iszik. A khinai rendkívül mértékletes az evésben és a növényi eledel kedvesebb neki. Ami a khinaiak kedvencz ételeit, a »béka- és egér-pecsenyét« illeti, hát abban némi túlzás is van. Azt mondják, hogy a khinai a patkány-pecsenyét is rendkívül kedveli, valójában pedig csak a legnagyobb szükségben kerülnek az asztalra a szegényeknél és ha a patkány-nak a khinaiak mindenféle elképzelhető kellemetlenséget okoznak, ez onnan van, mert a patkány legfőbb élelmiszerüknek, a rizsnek nagy pusztítója. A fekete kutyát és macskát azonban kedvelik, főképp Khina déli részének jómódu osztályai. Gyakran csak nagy pénzért kaphatók ezek az állatok, különösen nyár idején, amikor minden család, amely csak teheti, rendszeren feltálatatja őket, mint pecsenyét. Testgyakorlásra nem igen van gondja a khinainak. Természetes flegmája, állandó törekvése nyugalomra és a méltóságra, azonkívül alkalmatlan öltözéke megakadályozza a sportok művelésében. Legfőlebb a fiatalabb emberek egy és más játékban, amihez erő és ügyesség kell, tulnyomóan azonban megelégszenek a sárkányeregetéssel, czél- és galamblövéssel, csónakázással stb. Hanem annál nagyobb az érdeklődés a szerencsejáték iránt. Nincs talán még egy nép, amely olyan nagy mértékben hódolna a játékszenvedélynek. Minden városban van egy csomó nyilvános játékbarlang. Még nyílt utcán is játszanak és a kockák kopogása minden utca-sarkon hallható. A kártyát is ismeri a khinai. A kártyája kisebb és több lapból áll, mint az európai és természetesen jellegére nézve is elütő. De a nagyobb kikötővárosokban ujabban európai kártyajátékokkal is megismerkedtek.

Reklám fajták. Az angol és amerikai reklámok eredetiség dolgában nagy hirre tettek szert. Ujabban egy francia folyóirat a következő módokat sorolja fel, hogyan keltik fel az angol és amerikai kereskedők a vásárlók figyelmét. Angliában kedvelt fogás, hogy a reklámlapokat nem osztják szét a járókelők között, hanem valamilyen módon arra törekednek, hogy az illetők maguk keressék föl. A pályaudvarokon például sokszor egész rendszer menetjegyeket lehet látni I. osztály fölirással. Az utasok mohón kapnak utána, aztán elolvassák,

hogy ennél és ennél a kereskedőnél első osztályú fölvágott kapható. Egy amerikai vendéglős nap-nap után egy fiatal, jól nevelt elefántot vezetett végig az utcákon. Az elefánt az aznapi étlapot hordja ormányában. Egy kisebb amerikai színházban, amikor a függöny felgördül, fölemelkedik a karzaton egy ur és elkiáltja magát:

— Lássák el magukat D.-féle pasztillával. A színészek, akik most fognak játszani, mind azt használják.

Az ilyen reklámnak sokféle példáját ismerik a yankeek országában. Egy patikus például egy sereg kopaszfejű urat a színházba küld. Ott elhelyezkednek a földszinten s egyszerre leveszik a kalapjukat. Mindegyiknek a fején egy-egy betű tűnik elő, s az egész sor reklámja egy kedvelt hajfestő szernek.

Igen különös reklámmal próbálkozott meg nemrég egy francia gyógyszerész. Egy Bretagne partján levő elhagyott szigetre, ahova csak kéthetenként jár a posta s a szegény halászok bizony nem igen kapnak levelet, minden lakosnak kis füzetet küldött, amely drámai formában dicsérte egy új pasztilla jótékony hatását. A gyógyszerész fogása bevált, mert azóta a csodatevő pasztilla az egész szigeten el van terjedve.

Egy másik fajta reklám. A hirdetési irodákban egymás hátán állanak az emberek egy kis vasszekrény előtt. Javarészüket öt centimeos pénzdarabot tart a kezében és türelemmel várja, mikor kerül reá a sor, mikor juthat a legújabb reklám-gép elé. Végre odakerül, bedobja az egy sou-t a nyíláson, mire egy gyöngéd női hang öt perczig fecseg az illetővel — persze fonográfól — s elmondja, melyik a legjobb likőr, hol lehet a legelegánsabb ruhát csináltatni, melyik a legjobb és legártalmatlanabb puder, hajkenőcs és így tovább. Bár igen kedvesen cseveg a fonográf, ez magában véve még nem ér meg egy sou-t. Csak türelem. . . . Hirtelen megváltoztatja hangját a fonográfól beszélő hölgy és méltóságteljesen mondja:

— Ön adott nekem egy sou-t, ime én adok önnek két sou-t.

A következő perczben kihull egy tiz centimeos darab a gépből és a boldog halandó egy csomó czim, valamint egy könnyen szerzett öt centimeos birtokában, némi tolakodás után büszkén hagyja el a helyiséget. Ez a legújabb reklám Párisban.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Felkérjük igen tisztelt tagjainkat, hogy a szerkesztői üzeneteket elolvasni sziveskedjenek, mert tekintve attól, hogy levelekre, levelezőlapokra, utalvány- vagy cheque-lapon tett kérdésekre többnyire itt válaszolunk s a beküldött pénzküldeményeket, ha több óra küldetnek, itt nyugtázzuk, gyakran általános érdekű értesítéseket is adunk, bár névre szólunk.

Mirtics Antal, Lekenik. Kérjük Glosz Károly urnak átadni. Jó kívánságait köszönjük. Szívélyesen üdvözljük.

Juck, Melsicz. Duda András 3677. Vacskó János 3684. Szívélyesen üdvözljük.

Duray Sándor, Budapest. Elkönyveltük 1900. márczius és 1899. augusztus hónapokra. Üdvözljük.

Kocsis Bálint, Királyháza. Elszámoltuk 1900. márczius és április hónapokra. Üdvözlöt.

Aradi Ferencz, Ujpest. Elkönyveltük 1900. február és márcziusra. Szívélyesen üdvözljük.

Klinovszky István, Zimony. Elszámoltuk 1900. február és márcziusra. Üdvözljük.

Vetró Lajos, Szeged. Elkönyveltük 1900. áprilisra. Üdvözlöt.

Cuba József, Bród. Elszámoltuk 1899. június és július valamint 1900. április hónapokra. Üdvözljük.

Dzobni Venczel, Szeged. Elkönyveltük 1900. április hónapra.

Figyelem!

BALOGH LAJOS uri és női divatárak üzlete
Budapest, Rottenbiller-utca 1.

Ajánlja a következő divatcikkeit a legjobb és legfinomabb kivitelben a legjutányosabb árak mellett:

Fehér férfi ingek.

Sima mellel, gallér és kézelő nélkül frt 1.20, 1.50, 1.75, 2.—, 2.25,
Szegélyes ing, gallér és kézelő nélkül frt 1.30, 1.60, 1.80, 2.25, 2.40,
Ing, gallér és kézelővel frt 1.20, 1.30, 1.50, 1.75, 2.—.

Fehér ing, divatos színes mellel.

Szegélyes	1.30, 1.50, 1.75	Francia creton ingek	1.30, 1.50, 1.80
Sima mellel	1.30	Oxford legerősebb	1.30
Batizst mellel	1.60, 1.80	Fü ingek fehér vagy színes	1.—, 1.20
Francia batizst ing	1.50, 1.75, 2.25		

A felsorolt ingek nyakbőrségei 35 cm-től 48 cm-ig raktáron vannak.

Flanell ingek, vagy ugynevezett turista-ingek.

Szaten minden színben drb-ja	1.30, 1.50
Fél batizst	1.25, 1.50, 1.80
Batizst	2.—
Fél nyersselyemből	1.30, 1.50, 1.80, 2.—, 2.50
Nyersselyem	3.—, 4.—, 5.—

A »Kitartás« igen tisztelt előfizetőink, ha tagsági könyvecskékkel vagy annak számával magukat igazolják 10% árengedmény.

Vidéki megrendelések gyorsan, jutányosan eszközöltetnek.

10.000 frt tiszta nyereséget

a legkisebb rizikó mellett elérheti bárki évenként, aki egy

biztos, és az egész Osztrák-Magyar birodalomban engedélyezett értékpapírok kihasználására alakult egyesületbe

mint tag — belép.

Havi hozzájárulás 6 frt, fél rész 3 frt.

Tagsági feltételeket (prospektust) ezen **nyugon szolid** egyesületre nézve ingyen és bérmentve küld (Porto: levél 10, kártya 5 kr.)

AMSTERDAM, A kereskedelmi és Nicolaas Witsenkade 13. hitelbank igazgatósága.

Ügyes képviselők kerestetnek.

Ajánlatok német nyelven kéretnek.

Czimbalmaim az ezredéves kiállításon kitüntetve.

Szalon-czimbalmok

pedálos, barna vagy feketében, kitűnő erős csengő hanggal, erős szerkezettel, 3 évi jótállással. Bolti ár 150 frt, nálam 75 frt-ért kaphatók. — Alapos tanítást is elvállalok, havonta 8 frt-ért.

Árjegyzéket bérmentve küldök.

JEGESI GÉZA

műokleveles czimbalomkészítő és a vaskoronás czimbalom feltalálója

Budapest, VII., nefelejts-utca 43. sz. készítési telepen.

NEM HULL A HAJ, NINCSTÖBBÉ KOPASZ EMBER

Szenzációt kelt a gyógyfűkivonatam, melyet évek hosszu során át tanulmányoztam, hogy mikép lehessen megátolni a megkopaszodást.

EXIKÁTOR

1 üveg ára 2 korona 40 fillér.

Felfedeztem és százszoros pénzzel fizetek, ha kétszeri használat után rögtön meg nem szűnik a hajhullás, korpaképződés és mindennemű fejbőrbetegség.

Kapható gyógyszerárakban és mindennemű illát- és piperecikkek-kereskedésben

Főraktár: Török József gyógyszerháza, Király-utca 12.

Erdélyi főraktár és vezérképviselőség: GÓTH GYULA, illát- és piperecikkek-nagykereskedőnél, Gyulafehérvár, főtér.

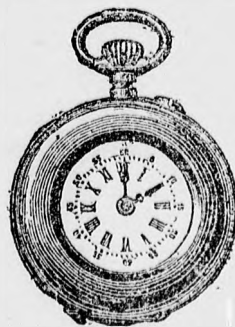
Vidéki megrendeléseket utánvétellel azonnal eszközöl:

Egyedüli készítő és szétküldési raktára **DOBÉ NÁNDOR,** uri-, női- és színházi fodrász Budapest, Nefelejts-utca 27

Bámulatos olcsó! Goldin óra 8 frt.

Nikel remontoir erős zsebóra, szépen diszitett tokkal, másodperc-mutatóval csak 2 frt 60 kr. Nikel remontoir zsebóra zománcz számlappal, minden 32 órában felhuzandó, kitűnő szerkezetű, 3 frt 50 kr., dupla fedéllel 5 frt. Uj ezüst rem. zsebóra, művészileg vésett tokkal, teljes szerkezetű, 4 frt 20 kr., dupla fedéllel 5 frt 50 kr. Tula rem. zsebóra 5 frt, dupla fedéllel 7 frt 50

KUN H. műórás

kr. Valódi ezüst rem. zsebóra finom svájci szerkezetű 6 frt, dupla-fedéllel 8 frt. Valódi ezüstlánczok 2 frt és feljebb. Ébresztő-órák 2 frt. A nálam vásárolt nikel- és ezüst-órák valódiságáért 10 évi írásbeli jótállást nyujtok. Javítások 2 évi jótállással. — Képes árjegyzéket órákról, továbbá külön árjegyzéket tajtékpapákról ingyen és bérmentve küldök.

BUDAPEST, VII. ker., Klauzál-utca 32. sz. K.

Hirdetések
felvételeknek a kiadóhivatalban
Budapest, VIII., Köztémető-ut 3.